

ת"ד 5859/09 - מתן טמל נגד מדינת ישראל

בית המשפט ל深交ורה מחוז מרכז פתח תקווה

ת"ד 19-09-5859 מדינת ישראל נ' טמל
תיק חיצוני: 162487/2019

בפני כבוד השופטת רות וקסמן
ה המבקש/הנאשם מתן טמל
נגד מדינת ישראל
המשיבה/המאשימה
החלטה

רקע

במהלך הティיעונים לעונש הועלתה על ידי ב"כ המבקש/הנאשם בקשה בעל פה לחזרה מהודאה על פי סעיף 153 (א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב - 1982.

נגד המבקש/הנאשם הוגש כתוב אישום בגין עבירות של סטייה מנתיב בנסיבות חמירות, עבירה לפי תקנה 40 לתקנות התעבורה, תש"ל - 1970, נהגה בקלות ראש עבירה לפי סעיף 62 (2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א - 1961, התנהגות הגורמת נזק וגרם חבלה של ממש, עבירה לפי תקנה 21 (ב) (2) לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961 + סעיף 38 (3) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א - 1961.

על פי כתוב האישום ביום 14.4.19 בסמוך לשעה 06:07, נהג המבקש/הנאשם באופנו מסוג ימאהה מ.ר. 7840633 בכיביש 40 מכיוון צפון לדרום והתקרב לצומת סירקין.

אותה שעה נהגה סגן קרון ברכב מסוג יונדיי מ.ר. 11400914 בכיביש 40 בכיוון נסיעת המבקש/הנאשם ועמדת בנתיב השתלבות מימין לאחר הצומת הנ"ל.

אותה שעה נהג עומר מנטור בטראקטור שופל מסוג ולוו מ.ר. 116330 בכיביש 40 בכיוון נסיעת המבקש/הנאשם וחצה את הצומת הנ"ל בנתיב הימני בכיוון הנסיעה ישר לפני המבקש/הנאשם.

ה המבקש/הנאשם נהג בקלות ראש עבירה בכך שעקב רכב מימין לפני הכניסה לצומת, חזה את הצומת כאשר הוא עובר מנתיב הנסיעה הימני לשמאלי ולאחר שחצתה הצומת, סטה ימינה מכיוון נסיעתו לנתיב השתלבות, לא הבחן ברכב היונדיי המערבי, אשר עמד בנתיב ההשתלבות ופגע בו.

כתוצאה מההתנגשות נזדקק המבקש/הנאשם מהאופנו ונפל לפני גלגלי הטרקטור המערבי.

כתוצאה מההתאונת נחבל המבקש/הנאשם חבליות של ממש. המבקש/הנאשם אושפץ למשך 14 ימים ונזקק לשיקום.

עמוד 1

כמו כן, רכב היונדי המעורב והאופנו, נזקן.

בתשובתו לכתב האישום, ביום 14.9.20 כפר המבוקש/הנאשם בכר שנגט היונדי, קרן סגנון, עמדת בנתיב ההשתלבות ולא הייתה בתנועה, בכר שנג בקלות ראש ולא נתן תשומת לב לדין ובכר שעקב רכב מימין, חזה את הצומת, כאשר הוא עובר מנתיב הנסיעה הימני לשמאלי ולאחר שחזה הצומת, סטה ימינה מנתיב נסיעתו, לנתייב ההשתלבות.

בפרוטוקול הדיון מיום 18.2.21, ביקש המבוקש/הנאשם באמצעות בא כוחו לחזור בו מכפירה.

ב"כ הצדדים הודיעו כי הגיעו להסדר טיעון.

הודעתו לב"כ הצדדים ולמבוקש/הנאשם כי איןנו כבולה להסדר הטיעון וכי קיימת אפשרות שלא יגור על המבוקש/הנאשם העונש המוסכם.

ב"כ המבוקש/הנאשם הודיע כי "כתב האישום הוקרה לנאשם על ידי, הוא הבין אותו ומודה בעבודות שבכתב האישום במסגרת הסדר".

המבוקש/הנאשם עצמו, הודיע בזו הלשון "כתב האישום הוקרה לי על ידי בא כוח, הבנתי אותו ואני מודה בעבודות שבכתב האישום במסגרת הסדר".

عقب הודהה המבוקש/הנאשם, הנאשם הורשע בעבירות המיויחסות לו בכתב האישום והдиון שענינו טיעונים לעונש נדחה לבקשת ב"כ המבוקש/הנאשם ליום 21.5.4.21.

ביום 5.4.21 הוגשה על ידי ב"כ המבוקש/הנאשם בקשה דחיה, ומועד הטיעונים לעונש נדחה ליום 21.3.5.21.

בפרוטוקול הדיון מיום 3.5.21 נדחה מועד הטיעונים לעונש ליום 24.5.21 על מנת שב"כ המבוקש/הנאשם יבדוק קיומו של רישום סיכום שקיים לטענתו לגבי תיקן עבודות כתב האישום, בהתאם לעובדות שעולות מהראיות, עניין זה לדבריו סוכם עם שלוחת התביעות הקודמת.

המשיבה/המאמינה הדגישה כי במידה ולדין הבא לא תהא הסכמה כתובה מטעםהתביעה, ההסדר שבתיק יותר על לנו, ללא תיקון כתב האישום.

בפרוטוקול הדיון מיום 24.5.21, ב"כ המבוקש/הנאשם, ביקש לשמור לעצמו הזכות לטען על פי סעיף 40(ב)(1) לחוק העונשין, התשל"ג - 1977 בשלב הטיעונים לעונש.

בהעדר שירות הקלדה, לאחר השעה 00:16, הטיעונים לעונש נדחו ליום 30.5.21.

בפתח הדיון ביום 30.5.2021, ב"כ המבוקש/הנאשם, ביקש בעל פה לחזור בו מהודאותו. לטענותו, על פי סיכום בין ב"כ הצדדים, ההסדר היה אמור לכלול תיקון עובדות כתוב האישום אך הדבר לא נרשם בתיק המשטרה ועל כן, המשיבה/המאשימה, לא מסכימה לתיקון כתוב האישום וכל אחד רואה את ההסדר באופן שונה.

המשיבה/המאשימה בתגובהה לבקשה זו במעמד הדיון, לא הסכימה לחזרה מהודאה. לטענתה, אין כל תיעוד לתיקון כתוב האישום. במידה והיה סיכון כזה, היה עליו לבוא לכלול ביטוי עוד בעת החזרה מכפירה.

המסגרת המשפטית לחזרה מהודאה

1. המסגרת המשפטית לחזרה מהודאה מציה בסעיף 153 לחס"פ.
2. חזרת המבוקש/הנאשם מהודאה טעונה רשות מבית המשפט, ומתן רשות זו מותנית בקיומם של "nymokim miyochdim shirshemo". בסמכותו של בית המשפט לאפשר חזרה מהודאה בכל שלב של המשפט, כולל שלב העreauור (י). קדמי **על סדר הדין בפליליים** (כרך ב תשס"ג) ה"ש 51, 999).
3. בעניין "הnymokim miyochdim", קבעה ההחלטה שאמנם לא מדובר ברשימה סגורה, אולם, הנסיבות בהן יש קוד בcourt המבוקש/הנאשם אין חריגות. כך, למשל, כאשר קיימש חשש שההודאה לא נעשתה באופן חופשי ומרצון או כאשר המבוקש/הנאשם לא הבין את משמעות ההודאה זו והשגה שלא כדין, או במקרים שבהם נפל פגם בהליך עצמו. למשל, כאשר הדרישות הדינומיות לא נשמרו או שהסנגור לא הסביר כנדרש את מהות ההודאה, או שהסנגור פעל משיקולים זרים, תוך הפרת אמוניהם כלפי לקוחות (ראה תפ"ח (מרכז))
4. כמו כן נקבע בפסקה, כי יש משקל למועד הבקשה לחזרה מהודאה, בהקשר לשאלת אם יש בעיתוי הנבחר כדי להציג על מנת מניפולטיבי מצד המבוקש/הנאשם לנצל ההליך הפלילי בדרך לא רואייה כדי לשפר סיכוייו להקל בדיינו (ע"פ 4988/07 **רחלמנוב נ' מדינת ישראל**, ע"פ 3914/08 **עאמיר עסקה נ' מדינת ישראל**, ע"פ 98/1958 **פלוני נ' מדינת ישראל**).
5. להשלמת התמונה יזכיר, כי על פי דעת הרוב בפסק הדין שנitin בע"פ 3754/91 **סמחאתנו מדינת ישראל** (להלן "פסק דין סמחאתן"), די בכך שהմבוקש/הנאשם שינה טעמו לאחר ההודאה ובקשת לעמוד על חפותו כדי להתריר לו לחזור מהודאה, אולם, עד מה מקרה זו, הייתה נcona לנסיבות המוחדים

ועלו מפסק הדין (התחשבות ברופא שההודה היתה מקפתת את מטה לחמו וכל השנים הרבות שהושקעו בלימודים ובעובדה). ומכל מקום, אינה משקפת כו"ם את ההלכה בסוגיית החזרה מההודה,
שמבטאת��ו נוקשה ומחייב יותר ואף איננה רלוונטית לנסיבות המקורה דן.

דין והכרעה

ראשית אבחן את טענתו של המבוקש/הנואשם כי הודהתו ניתנה עקב סיכום בין ב"כ הצדדים לתקן
כתב האישום בהתאם לעובדות שעולות מהראיות.

הטיעון הוועלה לראשונה במועד הקבוע לטיעונים לעונש.

הטיעון לא נתמך בתצהיר המבוקש/הנואשם ואף לא של בא כוחו, כמתחייב מעצם הטענה שהועלתה.
על פי הودעת ב"כ המשיבה/המאשימה, בתיק החקירה אין תיעוד על סיכום לתקן כתוב האישום.

הmbוקש/הנואשם עמד בפני והודה בכתב האישום כפי שהוא במסגרת הסדר, הוא אף הצהיר כי
הבין את כתוב האישום, כך גם בא כוחו.

הנסיבות שקדמו לבקשת מצביות על כך שההודה לא התקבלה לאחר יד אלא לאחר הפעלת
שייקול דעת בלויי יעוץ משפטי לכל אורך ההליך המשפטי, כאשר המבוקש/הנואשם היה מיוצג
ומעורב בתהליך גיבוש ההסדר.

רק ביום שנקבע לטיעונים לעונש, ובחלוף חודשים וחצי ממועד הודהת המבוקש/הנואשם בכתב
האישום, הוגשה בקשה דחיה לבירור סיכום תיקון כתוב האישום.

הmbוקש/הנואשם חזר בו מכפירה לפני שלב הוכחות ולאחר שבא כוחו קיימים משא ומתן עם
המשיבה/המאשימה שגובש לכל הסדר טיעון, לאחר שהתרשם מהmbוקש/הנואשם הבין היטב
את משמעות ההודהה במסגרת ההסדר שגובש, הכל באופן שקול ובישוב הדעת.

אמנם, הבקשה הוגשה טרם נוצר דין של המבוקש/הנאשם בבית המשפט, אך עיתוי הגשת הבקשה, אין בו בלבד כדי לקבללה.

יש לזכור כי הבקשה הועלתה במועד הטיעונים לעונש.

לא מצאתי כל ניוק ממשי לבקשת המבוקש/הנאשם לחזור בו מהודאה, לא תצהיר, הסבר, מסמר, המעיד כי היה סיכון כלשהו לתקן כתוב האישום.

על המבוקש/הנאשם ובא כוחו שמתמחה בתעבורה, היה לבקש את תיקון כתוב האישום בהתאם לשיכום, לכואלה, שסוכם עמו, לטענתו, לאחר החזרה מכפירה וטרם ההודאה בכתב האישום, דבר שלא קרה ורק לו הפטרונים.

על פי התרשומותי, לא קיים חשש כי ההודאה נעשתה שלא מתוך הבנה או שלא מתוך רצון טוב וחופשי.

התרשמתי שלא קיים חשש ממשי שההודאה ניתנה בניגוד לרצונו האמיתי ובניגוד לאמוןתו הינה של המבוקש/הנאשם בחפותו.

התרשמתי כי בבקשת המבוקש/הנאשם לחזור בו מהודאותו אינה נובעת מניע הנעוז באמונתו הינה בחפותו אלא מחשש מ揆יאות הדין וממידת הענישה.

עוד לציין כי, לא מצאתי כי נגרם למבוקש/לנאשם עיוות דין.

סוף דבר

ممכלול האמור ומשנה דעתך כי לא נפל כל פסול בהודאת המבוקש/הנאשם בכתב האישום שהוקרא לו בבית המשפט, כאשר שוכנעתי כי ההודאה ניתנה מתוך רצון חופשי והבנה מלאה של הנטען כנגד המבוקש/הנאשם, ללא לחץ, חיצוני או פנימי, לא בניגוד לאמוןתו הינה בחפותו, תוך הבנת תוכן ההודאה ומשמעותה, היתר גורף לחזור בו מהודאותו באשמה, פירושו, מתן היתר לסתות מתיב ההליך הפלילי שהתגבש בהתאם להודאת המבוקש/הנאשם ומהוות לטעמי מהלך מניפולטיבי, שיסודו בהערכתות משתנות של סיכונים וסיכויים באסטרטגיה צו או אחרת, ולכן, לא אתן ידי.

לא התרשםתי כי המדבר בבקשתה כנה.

על כל פנים, אולם "ニמקים מיוחדים שירשמו" החיים להבטחת היציבות, הוודאות והאמינות החיים להליך הפלילי, לא הוכחו בעניינו של המבוקש/הנאשם.

אשר על כן, הבקשתה נדחתת.

קובעת לטיעונים לעונש בפני ליום 21.11.21 ساعה 10:00

nocחות המבוקש/הנאשם חובה.

ניתנה היום, כ"ז תשרי תשפ"ב, 03 אוקטובר 2021, בהעדך
הצדדים.